האומר פתח פתוח מצאתי נאמן לאוסרה

עליו ואמאי "ספק ספיקא הוא ספק תחתיו

ספק אין תחתיו ואם תמצא לומר תחתיו ספק

באונם ספק ברצון לא צריכא יבאשת כהן

ואיבעית אימא 'באשת ישראל וכגון דקביל

בה אבוה קידושין פחותה מבת ג' שנים ויום אחד מאי קמ"ל תנינא *־האומר לאשה

קדשתיך והיא אומרת לא קדשתני היא

מותרת בקרוביו והוא אסור בקרובותיה

מהו דתימא התם דודאי קים ליה אבל הכא

מיקם הוא דלא קים ליה קמ"ל ומי אמר רבי

אלעזר הכי והאמר רבי אלעזר אין האשה

נאסרת על בעלה אלא על עסקי קינוי

וסתירה וכמעשה שהיה ותסברא מעשה

שהיה בקינוי וסתירה הוה ועוד מי אסרוה

הא לא קשיא הכי קאמר אין האשה נאסרת

על בעלה אלא על עסקי קינוי וסתירה

ממעשה שהיה דלא הוה קינוי וסתירה

ולא איתסרא מכל מקום קשיא קינוי וסתירה

אין פתח פתוח לא ולמעמיך קינוי וסתירה

אין עדים לא אלא הכי קאמר האין

האשה נאסרת על בעלה בעד אחר אלא

בשני עדים 'וקינוי וסתירה אפילו בעד אחד

נמי ופתח פתוח כשני עדים דמי וכי תימא

מעשה שהיה מפני מה לא אסרוה °התם

אונס הוה ואיבעית אימא כי הא דאמר רבי

שמואל בר נחמני אמר רבי

יד וסימן סח סעי' ז:

מה ד מיי' פ"ס מהלי אישות הלי טו טוש"ע

ממ ה מיי' פכ"ד מסלי אישות סלי יה סמג וטוש"ע שם סי' יא סעי'א [וברג אלפס קידושין ס"ג ד' רלת:] :

פוש"ע אב"ע פייהניה ש

תוספות רי"ד

אמר ר"א האומר פתה

נאמי מצאתי פתוח סען סענות רמים לוסר בעליוני מים כנון שהיתה שתיחת בוגרת או נאמן לאוסרה עליו להתברר אלא על פיי לשורה עליה חתיכה ואמאי ספק ספיקא הוא ספק תחתיו וינתה וספק לא זינתה תהתיו ואת"ל תחתיו זינתה פפ באונס ספק ברצון ל"צ באשת כהן נ דאפילו באינס אסורה לו הלכך חד ספק הוא ואבע"א באשת ישראל וכגון דקוכל [בח] אבוה קידושון פתות מבת ג' שנים פי' שאין לומר שארמה שהרי בתוליה חוזרים ולא נשאר שם אלא חד ספק ומספיקא היא נאסרה לו: מאי קמ"ל תנינא פי' שאדם נאמן על עצמו לאסור לו את התיכה ראיסווא מותרת בקרוביו פי' שינה מודה יבמת' בקידושיו בקירושיו קירושין מוקי להבאומר לה קרשתיך בפני עדים והלכו להם למדינות היא דודאי סים ליה פי' שקרשה אבל הכא מיקם הוא דלא ליה פי' מפני שהוא פנוי ויש לומר בחוצפא בעל ונ"ל כי פתוח היה ואינו כן א"כ לא מר קמ"ל וכ"ש מען בעלתי ולא תיתפר מצאתי דם בנערה שלא בגרה ואינה ממשפחת שהיא נאמן דורכטי לאוסרה עליו מענה ודאיר פתוח: ומי מפתח ראשה מונה נאסרת ע"פ עצמו והא א"ר

פתח פעות תנחסי טי . פינן ביווטוני שי לפני מושב מחל מחשב מו מוסף אישורי ביאה לא קאמר כגון שנאבדה המפה או שהיא ממשפחת סלי ייא סמג לאין קצח מפה ולא ידע אם היה דם אם לאו אבל זאת ברורה לו שפתח פתוח דורקטי שאין להם דמים ור"ח מפרש דבוגרת ומוכת עץ אין להם שושיע אמיע פיי מלה: נאמן לאופרם שליו . ואט"פ שאין הדבר הזה יכול להתברר דמים אבל אין פתחן פתוח ויכול לטעון טענת פתח פתוח וקשה

לפר"ח דאמרי׳ באלו נערות (לקמן לו. ושס:) ובוגרת אין לה טענת בתולים שם סיי מח סעי א . והאמר רב בוגרת נותנים לה לילה ראשונה ומשני אי דקא טעין טענת דמים ה"ל הב"ע דקטעין טענת עשין מה מואס"ע סי'קמו פתח פתוח משמע דפתחה פתוח וים לה דמים וי"ל דר"ח גרים כגירסא ראשונה שהיתה בספרים להי לקת טעין טענת פתח פתוח (ושין סיטנ עחך שרך "תי דקת טעין טענת בתח פתח פתח ה" הכי נמי הב"ע דקח טעין טענת דמים וה"פ והאמר רב בוגרת נותנין גו מיי פ"א מהלי מומה לר לילה בראשונה ומדהלינו בל הלי מו סמג פשין מ לה לילה הראשונה ומדתלינן כל הלילה בדם בתולים משמע דחיכא יד [וברג אלפם שם]: בוגרת דאית לה דם בתולים טובא אם כן אי אפשר לשום בוגרת שלא יהא פתחה סתום אפילו אין לה דמים וח"כ יש לה טענת בתולים בפתח פתוח ומשני אי דקטעין פתח פתוח ה"נ דים לה טענת בתולים הב"ע דלית לה טענת בתולים בטענת דמים משום דאיכא בוגרת דדמיה כלין ומיהו בירושלמי משמע לא כפר"ח דקאמר התם ר' יונה בשם ר' קריספא בוגרת כחבית פתוחה של יין ויש ליישב דלענין דמים קאמר משום דסתם חבית סתומה לעולם מסום לסתם לכל לשורה שנים היינים לשורה שבל להפסיו יש בה יין שחין דרך לסתום חבית האיבורא אבל להפסיו ריקנית אבל חבית פתוחה פעמים בחובה ים בה יין פעמים אין בה יין כך בוגרת פעמים אין לה דמים פעמים ים לה ומשום הכי אין לה מענת דמים כדפר"ח וכדאמר בפרק הבא

פרט פל יבחתו (יבחות נם. ושם) לבוגרת שכלו בתוליה : לא לריכח בחשת כהן . וח"ת וטקמה ואבע"א באשת אחזקתה שהיא כשרה לכהונה ונימא דלאו תחתיו זינתה וי"ל דאדרבה אית לן למימר דהשתא נבעלה דאוקמה אחזקת הגוף שהיתה בתולה: נאר בעית אימא באשת ישראל דקביל בה אביה קידושין פחותה מבת ג' שנים . וא"ת אכתי איכא ספק ספיקא ספק באונם ספק ברלון ואת"ל ברלון ספק כשהיא קטנה ופתוי קטנה אונם הוא כדאמרינן בהבא על יבמתו (שם סא:) וי"ל דשם אונם חד הוא ממעשה שסים . ממעשה דבת שבע אנו למדין כן שלא היה שם בואית ונוקמה בחוקת היתר לבעלה ו"ל דאונסא קלא אית לה כדאמרינן שבם האמר ל את בתו המו לה רצון של בתו המו לה הפיר יש עדים שזינתה ב בירושלמי [אונסא יש ל קול] והשתא דליכא קלא הוי ליה רצון השתא השתה עליו. האום המחר בלא קינוי והא בתוב (ברים כד) כי מלא בה ערות רובא ומישוט אונם ורובא וחזקה רובא עדיף וא"ת א"כ בספק אטרת לא קדשתני הויא בר ועוד הא לא נתפשה אסורה: אין האשה נאפרם על בעלה בתי המו בתובותיה בתו לא נחשה בל הממון: ואינוי ופסירם. חד תתה בתה בתר בר בלא לא נחשה לא לא נחשה בל דבר מממון: ואינוי ופסירם. אן ואומר ר"י דהאי רובא דברלון אינו רוב גמור אלא הוי מדרבנן והלכך במקום ספק ספיקא שרי ובמקום חד ספיקא חשבי רבגן רלון לנבי אונם רובא ואשכחן כי האי גוונא גבי תיטק שנמלא בלד העיסה (קדושין דף פ.) דלא הוי רובא אלא מדרבנן ולהכי קאמר ר' יוחנן התם דאין שורפין עליו את התרומה וא"ת אכתי שהיא טמאה ומהשתא לא תקשי לך דרבי אלעור דפתח פתוח בהשת כהן ובקיבל אביה קדושין פתוחה מבת שלש לישראל איכא לאוסרה על עלמו כשני עדים דמי שהרי דבר ברור הוא לו בספק ספיקא דספק מוכח עץ ספק דרוסת איש [באשת כהן אית לן שנבעלה : מפני מה לא אסרוה . על דוד שהרי עדים הרבה ידעו: למימר את"ל דאינה מוכח עץ מ"מ ספק תחתיו ספק אין תחתיו

יונתן

חשת ישראל את"ל דחינה מוכת עץ ספק באונם ספק ברלון] ואין גט לומר דמוכת עץ לא שכיח דהא אמרינן באלו נערות (לקמן לו:) גבי סומא שאין לה טענת בתולין מפני שנחבטה על גבי קרקע ופריך כולהו נמי חבוטי מיחבטן א"כ שכיח ולפירוש ר"ח דמוכת עץ פתחה סתום אתי שפיר וי"ל דאם איתא דמוכת עץ היא הויא טוענת דאין נגאי בכך כמו בביאת אונס ומדלא טענה אין להסחפק בכך : רביד אמר ר' אלעזר הכי והאמר ר"א כו' . תימה השתא דבעי למימר דלה מהימן אפי׳ לשוייה עליה חתיכה דאיסורא תיקשי ליה מחני׳ דהאומר לאשה קידשתיך אסור בקרובוחיה וי"ל דסבירא ליה למקשן דאין דבר שבערוה פחות משנים ואפי׳ ראה אדם שזינתה אשתו רק שלא היה שם עדים לא היתה נאסרת עליו והלכך ממחני׳ לא קשיא ליה סכ.] מידי דקדשתיך בעדים קאמר דמקדש אפי' בעד אחד אין חוששין לקדושיו" אבל אהא דאמר ר' אלעזר דנאמן בלא עדים לומר דמלא

פתח פתוח פריך שפיר : כדורי וסתירה אין עדים לא . הכי נמי דלא אתא למעוטי על פי עלמו דכעדים דמי כיון דקים ליה : בובר מה לא אסרוה . פירש הקונטרס והלא אותו מעשה בעדים הוה ואין נראה דנהי דידוע לרבים הוה שהביאה לביתו מ"מ לא ראו כמכחול בשפופרת שבפני בני אדם לא שמש ונראה לר"י לפרש וא"ת דפתח פתוח כשני עדים דמי אמאי לא אסרוה לדוד למכחול בשפופרת שבפני בני חדם נת שמע ונרסה נר" נפנע ותיע דשימו ששות עדים להיה אותו לדיק לוקחה לו לאשה : אלעור אין האשח דדוד היה יודע בודאי שצבעלה ואע"פ שעשה השובה מכל מקום עיכבה ואם היתה אסורה לו לא היה אותו לדיק לוקחה לו לאשה : אשרת על בעלה אלא

נאסתה על בעלה אלא היה על בעלה אלא היה נאסרת בלא קינוי והכתיב כי מצא בה ערות דבר. אלא הבי קאסר אין האשה נאסרת על בעלה בעד א' אלא בשני עדים וקינוי והכתיב כי מצא בה ערות דבר. אלא הבי קאסר אין האשה נאסרת על בעלה בעד א' אלא בשני עדים . וקינוי ע"ל א אשתך וינתה אינו נאסן שאין דבר שבערוה פתות משנים ואס קינא ונסתרה ובא ע"א. ויפתה מצאתי נאסן שאר בבר שבערוה פתות משנים ואס קינא ונסתרה ובא ע"א מר במשאת נאסן וקורעת כתובתה ויצאה ואס הוצה לשתות אין משקין אותה. גם אם אסר פתח פתות מצאתי נאסן על עצמו כשני עדים ושוי אנפשיה התיכה דאיסורא:

האומר פסה פסוח מלאסי . וטענת דמים אין לו כגון שהיא ממשפחת האובור פחח פתוח מלאחי כו' . פירש בקונטרם דטענת דמים בו אבג מיי' פי'ה דורקטי שאין להם דם בחולים כדלקמן (דף י:) או שנאבדה ממנו

אלא על פיו לגבי נפשיה הוי מהימן לשוייה עליה חתיכה דאיסורא אבל להפסידה כתובתה לא מהימן : ופמפי. מיתסרא עליה אפי' אי מהימנת ליה דנבעלה: ספק סחפיו . משנתחרסה זינתה : ספק אין סחסיו . אלא קודם שנתחרסה זינתה : ספק באונם . ואנוסה שריא באשת ישראל כדלקמן ין סה. (דף נא:) מוהיא לא נתפשה : באשת כסן . שהאונם אסור בה הלכך חד ספק הוא : פחומה מכח ג' שנים . ועכשיו היא גדולה ופיתויה פיתוי ואינו אונם הלכך חד ספק איכא ספק אונס ספק רלון אבל ספק תחתיו ספק אין תחתיו ליכא שאילו נבעלה קודם לכן היו בתוליה תוזרים כדתנן במסכת נדה (דף מד:) פחות מכחן כנותן חלבע בעין שהדמעה יולחת וחוזרת : מפי קמ"ל פנינם . שחדם נחמו על עלמו לחבור לו חת המותר על פיו : הוא אסור בקרובוסיה . באמה ובתה ואחותה דשוינהו אנפשיה חתיכה דאיסורא: והים מוסרם בקרוביו . שהרי חינה מודה בקידושין ובמסכת קידושין מוקמינן לה באומר קידשתיה בפני עדים והלכו להם למדינת הים : דודמי קים לים . שקידשה : מכל ככם . חימה מתוך שפטי היה וחינו בקי מיקם הוא דלא קים ליה כסבור שמנה פתח פתוח וחיט כן ולה תיאסר קמשמע לן : ומי פמר רבי אלעזר הכי. דאשה מזנה נאסרת

על פי בעלה : קינוי. שאמר לה אל תסתרי עם פלוני : וספירה . שבאו עדים שנסתרה עמו אחר קיטי : וכמעשה שהיה . דבת שבע : וססברא . דהכי א"ר אלעור מעשה שהיה מי הוה ביה קיטי : ועוד מי אסרוה. על אוריה דאינו נאסרה על אוריה נאסרה אף על דוד דקיימא לן (סוסה דף סו:) כשם שאסורה לבעל כך אסורה לבועל : כם לם קשים . כלומר משום הם קושים לה חדחייה לרבי חלעור: הכי קאמר אין האשה נאסרה על בעלה אלא על עסקי קינוי וספירה אם יש עדים שקינא לה ויש עדים שנסתרה אחר קינוי: אפי׳ בעד הדרמן הם יש עדים שקינה נה זיש עדים שנסתרה החר קיטי: **אפי' בעד** זיי פיי א**חד** . אפי' אין בטומאה אלא עד אחד נאמן דכתיב (במדבר ה) ועד חין בה וחמר מר (סופה ב:) כל מקום שנחמר עד הרי כחן שנים וקחמר רחמנא עד אין בה חרי אלא חד והיא לא נתפשה אסורה שרגלים לדבר שזינתה שהרי קינא לה ונסתרה ועד אחד מעידה

שמ"כ